

Przykład
DOBREJ PRAKTYKI

„4 x DLACZEGO” czyli jak zaintrygować radę pedagogiczną ?

Albert Einstein postanowił zostać wirtuozem pianina. Grał już na skrzypcach, więc doskonale wiedział, co go czeka. Wiele godzin ćwiczenia trudnych technicznie etiud, gam oraz wiele godzin spędzonych z podręcznikiem teorii. Jednak za każdym razem, gdy przychodził na lekcje, nauczyciel pytał: „Więc jak dzisiaj chcesz zakochać się w pianinie?”

To anegdota, którą rozpoczynałam swoje pierwsze spotkania z radą pedagogiczną. Wszyscy, niezależnie czego uczymy chcemy być nauczycielami z tej anegdoty.

1. Dlaczego zainteresowałam się działaniami Szkolnego Organizatora Rozwoju Edukacji?

Niemżliwe jest możliwe takie motto przez 30 lat prowadzi mnie po drodze kariery w środowisku szkolnym. Nauczyciel akademicki , doradca zawodowy - wcześniej nauczyciel języka polskiego w zespole szkół zawodowych oraz bibliotekarz w szkole podstawowej. Moje bogate doświadczenie zawodowe nauczyło mnie holistycznego patrzenia na edukację i wszystkich jej uczestników, a zwłaszcza dorosłych. Zdobyłam doświadczenie w pracy szkoleniowej jako certyfikowany trener specjalizujący się w niekonwencjonalnych metodach szkoleniowych - i wiem, że uczestnicy zajęć z chęcią angażują się w oryginalne, także zabawowe formy pracy. Przekazuję więc wiedzę stosując różnorodne, często niekonwencjonalne metody szkoleniowe, a bazą części merytorycznej jest zawsze **ćwiczenie egzystencjalne**.

Jestem przekonana o potrzebie kształcenia u nauczycieli umiejętności atrakcyjnego, oryginalnego przekazywania uczniom wiedzy .

Pracując jako SORE odnalazłam obszar przekazywania i dzielenia się moim doświadczeniem i metodycznym warsztatem pracy.

„Ludzie w dowolnym wieku mogą nauczyć się dosłownie wszystkiego, jeżeli pozwoli im się zastosować własny styl nauki i wykorzystać swoje mocne strony” B. Prashing

2. Dlaczego metody inspirujące?

Wszechogarniająca „anoreksja umysłowa” (R. Kroll) nie ominęła również, jednej z najlepiej wykształconych grup zawodowych jaką są nauczyciele. Tylko atrakcyjne i motywujące ćwiczenia i działania są swoistą „akupunkturą

duchową” (R.Kroll) sfrustrowanych, niedowartościowanych pedagogów. Jednak autorytet wśród uczniów i słuchaczy zdobywamy sami.

Wykorzystując ćwiczenie w formie „zabawy”, z niekonwencjonalnym użyciem rekwizytu, odkrywamy w uczestnikach gotowość do podejmowania ryzyka i radość z towarzyszących mu odkryć.

Zastosujmy „Platynową zasadę” relacji w życiu osobistym i zawodowym modelu DISC (wg M.Rosenberg i D. Silvr z) „Traktujmy innych tak, jak oni by tego chcieli, a nie tak, jak sami chcielibyście być traktowani”. To naprawdę proste, jeżeli zwracamy uwagę na to, co robią inni. Przygotujmy dla nich takie zajęcia, takie zadania szkoleniowe, które wyrażą konkretne efekty jakie chcemy osiągnąć i jakie będą dla nich najlepsze.

Elementami, wokół których rozwija się program aktywnego szkolenia dla nauczycieli, są jego cele. Najważniejszy jest nawet nie temat lecz wartości, jakie uczestnicy mają przyswoić sobie za jego pośrednictwem, wykształcenie głębszego zrozumienia omawianych zagadnień a przede wszystkim to, co robią z tą wiedzą w praktyce.

Jak wykorzystają w pracy aby podnieść jakość swoich działań – dla dobra uczniów, dla lepszego wizerunku szkoły a tym samym i nauczycieli.

W rozmowach podsumowujących, uczestnicy rad pedagogicznych zdecydowanie wskazują na korzyści i atrakcyjność zajęć, na których przełamany jest schemat, szablon i szampa, kiedy „zaprasza” się uczestników do zabawy i konstruktywnego, kreatywnego myślenia.

Nauczyciele nie mieli poczucia straconego czasu a wręcz przeciwnie, podkreślali chęć przetransponowania poznanych lub przypomnianych treści na grunt „klasy”.

3. Dlaczego kartka papieru staje się „oknem na świat”?

Przygotowując się do spotkania z radą pedagogiczną jako SORE, przeglądałam mój prywatny, gromadzony latami warsztat pracy nauczyciela ale także doradcy a przede wszystkim trenera - Bank Przydatnych Materiałów. Spośród wielu interesujących ćwiczeń, wybrałam to, które zachwyciło uczniów klas gimnazjalnych uczestniczących w moich warsztatach promujących szkołę ponadgimnazjalną a dotyczącym tematu dalszego wyboru drogi kariery zawodowej.

Proszę uczestników aby w zwykłej kartce papieru A5 lub A4 wycięli otwór, przez który będzie mógł przejść człowiek.

Dzięki kilku cięciom kartka staje się dla jej właściciela „oknem na świat” dla możliwości, dla przełamywania barier i stereotypów. Staje się symbolem pokonania uprzedzeń i z góry ustalonych pojęć,

To samo zadanie wyzwalało wiele emocji również wśród nauczycieli - jako symbol wyjścia ze starego i skostniałego postrzegania szkoły oraz wizerunku

kadry dydaktycznej. Także jako realnego pokazania , wręcz udowodnienia sobie nawzajem, że „niemożliwe jest możliwe” i „to co się nie może udać – udaje się”- a temu zadaniu zawsze towarzyszą początkowe wątpliwości oraz negatywne nastawienie. Podsumowując , zwracałam uwagę, że jest to nasze swoiste przejście - to otwarcie się na „nowe”, na czekające nas „zmiany”.

Krokiem do rozwiązania jest wyjście poza schemat – jak w podejściu do nowego widzenia wspierania szkoły.

To co wydaje się już nie do zrealizowania nabiera innych kształtów. Umiejętnie przekształcenie kontekstu zjawiska lub zmiana jego wybranych cech sprawia, że patrzymy na problem i wyzwanie z różnych stron, co znacznie poszerza nam perspektywę myślenia i uwalnia od stereotypowego oceniania ludzi i sytuacji. Szczególnie dotyczy to nauczycieli często popadających w rutynę i schemat swoich działań oraz niezmiennego postrzegania najbliższego otoczenia – swoich uczniów. A to żywy materiał i bardzo wymagający, kto z dorosłych tego nie rozumie – odpada.

„Świat, w którym będą żyły nasze dzieci, zmienia się cztery razy szybciej niż szkoły” dr Willard Daggett

4. Dlaczego Dobra Praktyka ?

Rada pedagogiczna na sobie doświadczała zalet kreatywnego sposobu rozwiązywania problemu, który wydawał się być nie rozwiązywalny. Rozpadły się konwencjonalne schematy myślowe i zmieniły punkty widzenia.

Przedstawiłam również nauczycielom sposób na zaproszenie swoich wychowanków do udziału w efektywnych i emocjonujących dyskusjach, na konstruktywne rozwiązanie problemu metodą Action Learning. Nauczyciele podzieleni na grupy stosując metodę AL, rozwiązywali przedstawione przez siebie problemy. Metoda ta spotkała się z dużym zainteresowaniem nauczycieli, jako doskonała forma analizowania i rozwiązywania problemów, do wykorzystania w pracy ze swoimi uczniami. Nauczyciele żywo zareagowali na tę metodę i zadeklarowali stosowanie jej w pracy dydaktycznej i wychowawczej.

Uważam, że doskonałym pomysłem jest wykorzystywanie w pracy z radami pedagogicznymi ćwiczeń egzystencjonalnych oraz metod aktywizujących ale przede wszystkim niekonwencjonalnych. Nauczyciele je znają , warto, by na spotkaniu rady pedagogicznej, uczestnicząc w rozwiązywaniu ciekawych, oryginalnych zadań, przypomnieli sobie, że to nie tylko bezcelowa zabawa. Zadania te pozwoliły bowiem na doświadczenie wybranych zachowań oraz emocji na „własnej skórze”, co miało nieoceniony wpływ na rozwój osobisty i zawodowy uczestników. Sami doświadczyli i dadzą możliwość doświadczenia innym – swoim uczniom.

Placówki obszaru mojego działania:

Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła w Dominowie.

Przedszkole „Stokrotka” w Nowym Mieście

Przedszkole „Osiedlowe Skrzaty” w Środzie Wlkp.